

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

 www.adoratrici-asc.org

 redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Rok XXIII – 18 maj 2021

18 Maja 2021 Specjalne Wydanie

18. rocznicy kanonizacji św. Marii De Mattias

18 Maja Kronika

Obchodzenie rocznicy kanonizacji św. Marii De Mattias i jej świętości daje nam możliwość zastanowienia się nad naszym powołaniem jako Adoratek i nad naszą misją. Chcemy być oświecone i zachęcane jej przykładem jako uczennice zakochanej w Chrystusie i jako wzór heroicznej miłości dla całej ludzkości.

S. Nadia Coppa, ASC
Zaproszenie na uroczystość

Ten dzień 18 maja 2021 roku był z pewnością pamiętnym dniem. Na pamiątkę 18. rocznicy kanonizacji św. Marii De Mattias, s. Nadia przedstawiła ideę ofiarowania Eucharystii za 20 Adoratek, które od października 2020 r. umierały po zarażeniu COVID-19.

We wspólnotach, do których należały te siostry, było wielkie cierpienie z powodu izolacji, braku wsparcia duchowego i tego, że nie były w stanie pomóc chorym siostram i pożegnać się stosownym pogrzebem. Wszystko było doświadczeniem Misterium Paschalnego, które jednoczyło nas w całym Zgromadzeniu.

Pomyślano więc, że uroczystość będzie można zorganizować online za pomocą platformy ZOOM. Zarząd przyjął tę sugestię z uczuciem podziwu i entuzjazmu.

Oczekiwany dzień nadszedł wśród niepokoju związanego z przygotowaniami i radością spotkania tak wielu sióstr ze wschodu na zachód, z północy na południe Zgromadzenia. Wszystko to było możliwe dzięki zaangażowaniu i pomocy tłumaczy, którzy zgłosili się, aby ułatwić zrozumienie i uczestnictwo wszystkich Sióstr.

Spis treści

◇ 18 maja Kronika	1	Echo celebracji	
Przesłanie Przełożonej Generalnej		◇ - Schaan	8
◇ Powitanie – S. Nadia Coppa	3	◇ - Zagrzeb	9
Ze Świata ASC		◇ Wdzięczność - Tanzania	11
◇ Panie Jezu, stajesz się dla nas chlebem i napojem, wlewając w nas swojego Boskiego Ducha - Włochy	5	◇ Echo celebracji - USA	12
◇ Jestem świadkiem miłości ASC - Włochy	6	◇ "Bezgraniczna miłość" - India	15
◇ 18 maja refleksja - Włochy	6	Przełożonej Generalnej słowo zamknięcia	
◇ Naśladowując Marię De Mattias - Polska	7	◇ Podziękowanie - S. Nadia Coppa	17
		W Zgromadzeniu	
		◇ Upamiętnienie ASC zmarłych na COVID	19

Uroczystość odbyła się pod hasłem międzynarodowości: procesji na wejście towarzyszyła pieśń do św. Marii De Mattias w języku Suahili; czytania odbywały się w języku włoskim i angielskim; modlitwy wiernych wypowiedane były w językach, którymi mówi się w Zgromadzeniu; na ofiarowanie towarzyszyła pieśń w języku chorwackim, doksolonii towarzyszyła pieśń w języku malajalam i rytuał stosowany przez siostry w Indiach, a na koniec, po dziękczynnych słowach s. Nadii, celebracje mszy św. zakończyła pieśń do św. Marii De Mattias śpiewana przed jej urną.

Po homilii kard. Joao Braza de Aviz, prefekta CICLSAL, który przewodniczył uroczystości, chciałyśmy przypomnieć siostry, które zmarły na Covid, dziękując im za dar ich życia prostym gestem, który pozwolił nam wyrazić naszą miłość i wdzięczność za to, czym były dla nas wszystkich. Wzywając każdą z nich po imieniu, ofiarowałyśmy światło, symbol ich życia jako Adoraterek oświeconych przez Chrystusa, idących śladami św. Marii De Mattias. Komentarz wprowadzający brzmiał: „Jak mądre panny z Ewangelii, które Pan zastał gotowe, by wejść z Nim na wieczną ucztę weselną, niech wyśpiewują chwałę Baranka”.

Swoją obecnością uhonorowali nas nasi bracia misjonarze CPPS, dwaj proboszczowie z dwóch pobliskich parafii (Narodzenia i św. Katarzyny ze Sieny) oraz księża rosminianie. 187 lokalnych wspólnot z całego świata było połączonych online.

Wieczór w domu generalnym zakończył się przyjęciem.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Powitanie Przełożonej Generalnej

Dzień dobry i dobry wieczór!

Serdecznie witam wszystkie Siostry, które dołączyły do nas z całego świata, od Australii po Argentynę na tę uroczystość. I jest to ważne wydarzenie, na którym spotykamy się dzisiaj razem dla upamiętnienia osiemnastej rocznicy kanonizacji św. Marii De Mattias. Serdecznie witam was, którzy tu jesteście i szczególne pozdrowienia dla Jego Ekscelencji Kardynała Joao Braza de Aviz – Prefekta Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwentnego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, który jak zawsze z radością przyjął zaproszenie do przewodniczenia tej Eucharystii. Dziękuję wam, bracia kapłani, którzy dołączyliście do nas tutaj w tym szczególnie ważnym dla nas wszystkich dniu.

Od tamtego 18 maja 2003 roku minęło osiemnaście lat. Dla wielu z nas, zapisał się w naszych sercach 18 maja 2003 roku na Placu Św. Piotra wypełnionym czerwonymi czapczkami, na których było napisane „Jesteś wart Krwi Chrystusa!”

Dzisiaj, w czasach, gdy w nas i wokół nas pozostaje wiele niepewności, tak jak wtedy, chcemy być oświecone i zachęczone przykładem naszej ukochanej Marii De Mattias, naszej siostry, przyjaciółki, matki i założycielki, która w pełni przeżywała swoje bycie uczniem, będąc znaną z bezwarunkowej miłości, jaką kochała Boga i ludzkość.

Podczas tego długiego roku Covid zaskoczył nas

wszystkich i zastał nas nieprzygotowanych. Wiele naszych papierów wartościowych przeszło ciężką próbę, aż do samego życia. Przeszliśmy prawdziwą „ciemną noc”. Pandemia nadal stanowi dla nas wyzwanie, wskazując na nasze osobiste, wspólnotowe i instytucjonalne słabości. A jako Zgromadzenie przeżyliśmy czas wielkiego cierpienia. A w niektórych rzeczywistościach wciąż tego doświadczamy. Myślę w tej chwili o regionach Indii i Brazylii, które nadal są szczególnie dotknięte, oraz o bolesnych, bezprecedensowych doświadczeniach kryzysu opieki zdrowotnej.

Ten wirus oderwał od nas bliskich: życie przyjaciół, znajomych, siostry. Jak złodziej odebrał nam część nas samych, wkraczając przemocą w nasze życie, nasze domy, nasze wspólnoty, powiedziałabym, w niszczycielski sposób, przynosząc wiele bólu. Wszędzie doświadczaliśmy wielu cierpień jako Zgromadzenie.

Różne Siostry opuściły nas, nie dając nam możliwości ostatniego pożegnania. Tyle samotności i izolacji, tyle trudności w pożegnaniu.

Wierzę jednak, że obecność tego bólu w naszych wspólnotach posłużyła do ponownego potwierdzenia nowej świadomości, że jesteśmy pielgrzymami. Wracamy do domu. Wędrujemy do domu Ojca ze wzrokiem utkwionym w Jezusie lub, jak powiedziałaaby Maria De Mattias, w naszym Najwyższym Dobru, Umilowanym.

Dzięki łasce, krok po kroku, choć z krwawiącymi sercami, przeszliśmy od uczucia gniewu i smutku do akceptacji rzeczywistości, różnych rzeczywistości. Przyzwyczaiłyśmy się do czytania tego czasu w świetle misterium paschalnego Jezusa i skupienia się na tym, co istotne: niekończącym się życiu.

Te czasy niepokoju i troski przytłoczyły nasze serca. Twarze zalane łzami, puste słowa były nieadekwatne w obliczu tak wielkiego bólu. Był to trudny czas do wyjaśnienia, który tylko światło wiary mogło oświetlić. Wierzę, że były to dni, w których bardziej niż kiedykolwiek doświadczaliśmy naszej tożsamości jako Adorantki Krwi Chrystusa. Podpisani Misterium Paschalnym, do którego głębokiego przeżywania charyzmatem zostałyśmy wezwane, z ufnością oddałyśmy się Ojcu. A Pan, który zna cel wszystkich rzeczy, pomógł nam przeżyć ten czas w sposób odkupieńczy, czyniąc nas zdolnymi do zapowiadania nowego dnia, który Bóg chce nam dać.

Dziś razem jako Ciało jesteśmy tutaj, aby wyznać tę pewność: możemy przekształcić naszą żalobę w wyznanie wiary.

Z Jezusem możemy naprawdę głosić, że śmierć jest owocna, jeśli żyje się z Jezusem. Doświadczenie ziarna pszenicy wyjaśnia nadzieję, która jest w nas: ziarno gnije w sercu gleby, aby mogło przynieść nowe życie, nowe owoce.

Dzisiaj jesteśmy tutaj, aby celebrować świętość i cześć Marii De Mattias z jej dwudziestoma naszymi siostrami, ich życiem oddanym w darze, ich Paschą przeżywaną z Chrystusem. I to dzięki tej wierze możemy zaakceptować śmierć jako przejaw większej i pocieszającej radości.

Tylko wiara daje nam pewność, że nasze siostry żyją wiecznie i idą razem z nami w komunii. Rozłąka więc, jakkolwiek bolesna by była, łagodzi pewność, że pewnego dnia wszyscy będziemy razem w niebiańskim domu i, jak powiedziała Maria De Mattias, razem przed Barankiem zaśpiewamy chwałę Boskiej Krwi. Ze św. Marią De Mattias będziemy świętować razem!

Tak więc przeżyta żałoba staje się modlitwą, dziękczynieniem. Chcemy dziękować Panu za wiele błogosławieństw, jakie otrzymałyśmy przez te siostry: ich apostołat, służbę ubogim, pracę w sytuacjach kryzysowych, marginalizację, ich życie spędzone dla Królestwa. I chcemy Mu podziękować za wszystko, co reprezentowały, za ich wierność, za zaangażowanie. Ale jednocześnie chcemy prosić Boga o mądrość, aby zrozumieć wartość naszego życia, wartość małych rzeczy, takich jak

drogocенność dni, które mamy, aby nic nie zostało stracone. Żyć w logice Ewangelii, w stylu Jezusa, który kochał do końca.

W tym szczególnym roku obchodzimy wspomnienie kanonizacji św. Marii De Mattias. W świetle Jej świętości wspomnienie tych siostr pozwala nam dziękować za błogosławieństwo, jakim każda była dla nas, i pozwolić im odejść z wielką miłością i wdzięcznością.

W tej celebracji, która nie ma być pamiątką pogrzebową, ale świętem, chcemy być blisko siebie. Dlatego myślałyśmy o tym połączeniu, aby być blisko siebie, jak Ciało i dziękować Panu za wierność nas wszystkich w tym czasie próby. Jesteśmy wdzięczne za tyle odwagi w cierpieniu, za nasze spokojne świadectwo w bólu, za naszą odwagę w niepewności, która charakteryzowała życie tak wielu naszych wspólnot.

Podczas tej Eucharystii przynosimy na ołtarz wiele gestów solidarności, otwarcie na nowe sposoby dzielenia się z najmniejszym, które w wielu częściach Zgromadzenia tak wiele z was, siostr, nadal wyrażało. Tak wiele miłosnych gestów, taka współczująca obecność wszędzie, gdzie każda osoba nadal służyła kosztem własnego życia.

Niech ta Eucharystia będzie okazją do objęcia całego Zgromadzenia i modlitwy za każdą Siostrę. Aby podziękować Bogu za życie każdej Adorantki, powierzając św. Marii De Mattias oczekiwania, niepokoje i nadzieje każdej z nas. Niech w tym czasie niepewności Jej obecność jako przyjaciela zachęci nas do patrzenia w przyszłość, ufając w *Bożą obietnicę, która czyni wszystko nowym*.

Mam nadzieję, że ta uroczystość będzie dobra dla mnie i dla każdej z was, gdziekolwiek jesteście.

S. Nadia Coppa, ASC

“Panie Jezu, stajesz się dla nas chlebem i napojem, wlewając w nas swojego Boskiego Ducha”

Spraw, abyśmy dali się przemienić Twoją żywą obecnością, aby odpowiedzieć na nasze wezwanie do współpracy z Tobą w tajemnicy naszego dzieła odkupienia ludzkości!

Najlepsze życzenia

Tak bardzo pragnęliśmy przeżyć wydarzenie kanonizacji Marii De Mattias.

Wreszcie 18 maja 2003 r. byliśmy na uroczystej celebracji w Rzymie z radością i wdzięcznością. Byliśmy tam na placu św. Piotra wypełnionym ludźmi, którzy przybyli z całego świata w czerwonych czapkach z napisem „Jesteś wart Krwi Chrystusa”. Na wielkiej fasadzie Bazyliki obraz Marii De Mattias stworzony przez artystę Passeri z Priverno (LT) górował z misyjnym zapalem wraz z trzema innymi Świętymi.

Po 18 latach, dzięki technologii, pozwoliłyście nam na nowo przeżyć ten cudowny dzień, kiedy nasza błogosławiona Założycielka została ogłoszona Świętą. Dziękuję s. Nadii i całemu Zarządowi za zorganizowanie specjalnego spotkania online z całym Zgromadzeniem w tym czasie pandemii.

Bardzo dobrze śledziłyśmy wspaniałą uroczystość, która odbyła się w Domu Generalnym. Zobaczenie urny naszej Świętej, sióstr, różnych uczestniczek, podążanie za pieśniami i tańcem religijnym naszych sióstr afrykańskich, obrzędem adoracji naszych sióstr indyjskich, było zanurzeniem się w życiu Zgromadzenia.

Dziękuję, droga Siostrzo Nadio. Twoje pozdrowienia przepełnione duchowością i wypowiedane z bólem poruszyły nasze serca. Potem, kiedy nazywano siostry, które zmarły na COVID-19, było to wzruszające dla nas wszystkich. Z pewnością wykonanie przekazu wymagało pracy, ale było warto, ponieważ głęboko zanurzyłyśmy się w naszej drogowej rodzinie zakonnej, ożywiając naszą duchowość i odzyskując poczucie przynależności.

**S. Sandria Latini, ASC
i wspólnota Velletri**

Jestem świadkiem miłości ASC

W 18. rocznicę kanonizacji św. Marii De Mattias poczułam nostalgię w powrocie sercem i umysłem do przeszłości, kiedy jako młode dziewczyny chodziłyśmy do szkoły hafciarskiej naszych sióstr ASC (zakonnice).

To były inne czasy, ale te siostry były tak przyjazne i czułe, że my, dziewczęta, naprawdę znalazłyśmy schronienie, kiedy byłyśmy z nimi. Były w pełni posłuszne Założycielce, która powtarzała każdej z nich: „Mów często do serc dziewcząt o nieskończonej miłości Boga, który dał swego Syna, mów także o wielkim pięknie Jezusa i Maryi. Wykorzystaj wszystkie swoje dobre maniere, aby zachęcić ich do dobrego. Kochaj ich z czułością i miłością, kosztując krew Jezusa i gorzkie boleści Dziewicy Maryi”. (S. MDM)

Utworzyły grupę „Małych Drogocennych Dziewczynek”, a ksiądz Michele Di Gioia prowadził comiesięczną katechezę o Krwi Chrystusa i życiu Marii De Mattias.

Czasy, o których mówię (od 1959 r.) to czasy,

kiedy „nasze siostry” były jedynymi w San Giovanni Rotondo i dlatego dużo dzieci uczęszczało do przedszkola i szkoły haftu.

W 2013 roku wraz z siostrami obecnymi w San Giovanni Rotondo wznowiłyśmy działalność nauczania sztuki haftu i życia chrześcijańskiego, ale pandemia zmusiła nas do zaprzestania. Jestem pewna, że niedługo się skończy i będziemy mogły wrócić do normalnych zajęć z początkiem roku akademickiego, który z pomocą Pana też zaczniemy na nowo.

Moje serdeczne i pełne miłości najlepsze życzenia dla „naszych Sióstr” i wszystkich Adoraterek Krwi Chrystusa na całym świecie.

Niech św. Maria De Mattias wstawia się u Boga o wiele powołań.

Niech będzie błogosławiona Krew Chrystusa!

**Emilia Malerba, Nauczycielka haftu,
San Giovanni Rotondo**

18 maja Refleksja

To było bardzo poruszające spotkanie modlitewne, które przekroczyło wszelkie granice geograficzne i sprawiło, że czułyśmy się bardzo blisko siebie, chociaż byłyśmy w dużej odległości.

Św. Maria De Mattias powiedziała: „Jeśli jest to dzieło Boga, Bóg nigdy nie przestanie go błogosławić”.

Wzruszające było obserwowanie, jak różne kultury przeplatają się i w synergii wychwalają drogocенność Krwi Chrystusa różnymi ruchami ciała, językami i muzykalnością podpowiadaną przez Ducha Świętego, dając każdemu możliwość harmonijnego interpretowania.

Wielkie dzięki Panu, który nadal błogosławi dzieło rozpoczęte przez św. Marię De Mattias i wszystkim Siostram ASC Zarządu Generalnego i Zarządu Regionalnego, które miały serce, aby stworzyć moment głębokiej komunii z ASC, które cieszą się uszczęśliwiającą wizją Baranka.

Błogosławiona Krew Chrystusa!

Rosalba Facecchia A.S.C

Naśladować Marię De Mattias

18 maja 2021 r. obchodziliśmy rocznicę kanonizacji św. Marii De Mattias, osoby, która spotkała Jezusa i całym sercem pokochała. Troska o tę wymianę miłości była całym jej życiem. Pragnęła, by również inni poznali tę Miłość i swoim życiem ją odwzajemniali.

Rocznica kanonizacji przypomniała nam, że źródło jej świętości wypływa z tajemnicy Misterium Paschalnego Chrystusa i zaprasza nas do uczestniczenia w tej szkole Miłości. Czasy w jakich przyszło nam żyć stały się dla nas "zajęciami praktycznymi" i egzaminem z życia miłością i jakością naszych relacji z Bogiem i człowiekiem.

Może doświadczyliśmy już, jak one są ważne w naszym życiu, i może odczuwamy już głód spotkań osobowych.

Chociaż nie możemy jeszcze spotykać się osobiście to jednak wykorzystanie łącz internetowych pozwoliło nam w pewnym stopniu doświadczyć wspólnoty. Chociaż nie obyło się bez problemów technicznych spotkanie to było naszą radością.

S. Ewa Piwońska, ASC

Echo celebracji

18 Maja 2021 Specjalne Wydanie

"DZIĘKUJĘ ZA WSZYSTKIE WASZE WYSIŁKI, ABY TA ŚWIĄTECZNA CELEBRACJA EUCHARYSTII MOGŁA BYĆ PRZEŻYWANA PRZEZ CAŁE ZGROMADZENIE. WZMOCNIŁA OGÓLNOŚWIATOWĄ WIEŻ MIĘDZY WSZYSTKIMI ASC I NAPEŁNIŁA NAS RADOŚCIĄ."

S
C
H
A
A
N

"PODAŻAŁYŚMY ZA BARDZO IMPONUJĄCĄ CELEBRACJĄ W NASZEJ KAPLICY I DZIĘKI TEMU MOGŁYŚMY DOŚWIADCZYĆ ATMOSFERY MODLITWY. MODLIŁYŚMY SIĘ I ŚPIEWAŁYŚMY TAK CZĘSTO, JAK TO MOŻLIWE, A TAKŻE MOGŁYŚMY PRZYJAĆ CIAŁO CHRYSZTUSA."

"BOGACTWO I PIĘKNO RÓŻNYCH KULTUR WYRAŻAŁO SIĘ TAKŻE W ORGANIZACJI CELEBRACJI EUCHARYSTYCZNEJ I BYŁO WYCZUWALNE ŻYWIOŁOWOŚĆ, ZWŁASZCZA W TAŃCU I ŚPIEWIE."

"SZCZEGÓLNIIE WZRUSZAJĄCE BYŁO WSPOMNIENIE DWUDZIESTU ASC, KTÓRE PADŁY OFIARĄ PANDEMII KORONY. ICH ZDJĘCIA I PŁONĄCE ŚWIECE POZOSTAJĄ W MOIM SERCU."

ROTHENBACH

"WSPANIAŁE BYŁO ODKRYĆ NA WIELU EKRANACH RÓŻNE SIOSTRY, KTÓRE ZNAM, A NIEKTÓRYCH Z NICH NIE WIDZIAŁEM OD DAWNA. WIELKA RADOŚĆ, JAKĄ WYRAŻAŁY RÓŻNE GRUPY ASC PO UROCZYSTOŚCI, BYŁA NAPRAWDĘ ZARAŻLIWA."

"POŁĄCZENIE DWÓCH WAŻNYCH WYDARZEŃ, DNIA PAMIĘCI KANONIZACJI NASZEJ ZAŁOŻYCIELKI I WSPOMNIENIA NASZYCH ZMARŁYCH WSPÓLSIOSTR, POCZUŁAM, ŻE JEST DZIAŁANIEM PROWADZONYM PRZEZ DUCHA ŚWIĘTEGO.

DŁUGIE, DOGŁĘBNE WPROWADZENIE DO CELEBRACJI POMOGŁO W ZROZUMIENIU JEJ ZNACZENIA I PATRZENIU W PRZYSZŁOŚĆ Z NADZIEJĄ. W HOMILII KARDYNAŁ JOAO BRAZ DE AVIZ NADAŁ POWTARZAŁ MYŚLI S. NADII, A JA RÓWNIEŻ ODCZUŁAM SILNE POCZUCIE BRATERSTWA.

KREATYWNÓŚĆ WYRAŻONA W TAŃCU, PIOSENKACH, RÓŻNYCH SYMBOLACH JEST SIŁĄ NASZEJ DUŻEJ MIĘDZYNARODOWEJ WSPÓLNOTY ASC.

DZIĘKI TEMU POŁĄCZENIU ZA POŚREDNICTWEM ZOOM WSZYSTKI MOGŁYŚMY UCZESTNICZYĆ I ŚWIĘTOWAĆ.

JA, JAKO WSPÓLNOTA, DZIĘKUJĘ WSZYSTKIM, KTÓRZY PRACOWALI NA TĘ UROCZYSTOŚĆ."

Ze Świata ASC

Obszar Kontynentalny: Europa
Region Zagrzeb

"NIE MOGLAM SIĘ DOCZekać UROCZYSTOŚCI I SZCZEGÓLNIJE JEJ DOŚWIADCZYŁAM. WEDŁUG MNIE ODŚWIEŻYŁAM NASZĄ MIĘDZYNARODOWĄ WSPÓLNOTE, DOŚWIADCZYŁAM CUDU TECHNOLOGII – ŻE MOGŁYŚMY BYĆ TAK POŁĄCZONE. TO PRZYWIODŁO MNIE Z POWROTEM DO KOŚCIOŁA, W KTÓRYM PRZEZ 13 LAT WIELBIŁAM PANA I BYŁAM BLISKO NASZEJ ŚWIĘTEJ ZAŁOŻYCIELKI. JEDNOCZEŚNIE PRZYPOMNIAŁO MI O CELEBROWANIU KANONIZACJI I UCZESTNICZENIU W NIEJ. DZIĘKUJĘ WSZYSTKIM, KTÓRZY OTWARCI NA DUCHA ŚWIĘTEGO PRZYJĘLI INICJATYWE I UCZESTNICZYLI W JEJ REALIZACJI."

S. Blanka Šturm

"DZIĘKUJĘ ZA POMYSŁ I ORGANIZACJĘ UROCZYSTOŚCI, W KTÓRĄ UDAŁO SIĘ WAM WŁĄCZYĆ WIELE SIÓSTR. MIŁO BYŁO ZOBACZYĆ TWARZE SIÓSTR, KTÓRE ZNAM, ALE TAKŻE TWARZE TYCH SIÓSTR, KTÓRE SPOTKAŁAM TYLKO RAZ, ALE KTÓRE BARDZO MIŁO WSPOMINAM. DZIĘKUJĘ ZA TE UDERZENIA SERCA, KTÓRE WYWOŁAŁY POCZUCIE PRZYNALEŻNOŚCI DO ZGROMADZENIA!"

S. Marija Bilanović

"TO BYŁO WZRUSZAJĄCE, UROCZYSTE, ZJEDNOCZENIE Z NIEBIAŃSKIMI ADORATORKAMI, KTÓRE SĄ W TOWARZYSTWIE ŚW. MARII DE MATTIAS I NAS, KTÓRE WCIAŻ JESTEŚMY NA DRODZE. EUCHARYSTIA ZGROMADZIŁA NAS Z CAŁEGO ŚWIATA W MODLITWIE I ADORACJI BOGA OJCA WSZECHMOGĄCEGO, UKAZUJĄC PRZELANĄ KREW JEZUSA DLA POJEDNANIA I BŁOGOSŁAWIEŃSTWA. DZIĘKI ZARZĄDOWI GENERALNEMU ZA POMYSŁ I ORGANIZACJĘ WSZYSCY MOGŁYBYŚMY CHOĆ NA CHWILĘ BYĆ OBECNE W WIECZNYM MIEŚCIE RZYMIE – SYMBOLU I CENTRUM KOŚCIOŁA ZIEMSKIEGO I NIEBIESKIEGO."

ASC Nova Topola

Z A G R Z E B

"JAKO WSPÓLNOTA ŚLEDZIŁYŚMY UROCZYSTOŚĆ... UROCZYSTOŚĆ WZRUSZYŁA NAS, SZCZĘŚLIWE, BO JESTEŚMY CZŁONKAMI ZGROMADZENIA. PIĘKNO, HARMONIA I RÓŻNORODNOŚĆ CELEBRACJI, SZCZEGÓLNA OBECNOŚĆ BISKUPÓW. NAPRAWDĘ WSPANIAŁY I PIĘKNY, BY PREZENTOWAĆ SIĘ NAWET PRZED EKRAŃMI. NIECH NASZA ŚWIĘTA MARIA DE MATTIAS WSTAWIA SIĘ ZA NAMI I DAJE NAM NOWE POWOŁANIA POPRZEC TAKIE OBCHODY."

ASC Razanac

"UROCZYSTOŚĆ BYŁA PIĘKNA, ORGANIZACJA BYŁA NA WYSOKIM POZIOMIE, A NA PIERWSZY PLAN WYSUWAŁO SIĘ PIĘKNO RÓŻNORODNOŚCI W ZGROMADZENIU."

S. Ancilla Vukoja

"UROCZYSTOŚĆ BYŁA WZRUSZAJĄCA I DOSTOJNA. POCZUŁAM MOC KRWI CHRYSZTUSA, KTÓRA ŁĄCZY CAŁE NASZE BOGACTWO RÓŻNORODNOŚCI W HARMONIJNĄ CAŁOŚĆ. TO WIELKIE DUCHOWE BOGACTWO, PRZYWILEJ I DUMA BYĆ ASC! DZIĘKUJ BOGU I WSZYSTKIM, KTÓRZY WŁĄCZYLI SWOJE TALENTY W TĘ WZRUSZAJĄCĄ I DUCHOWĄ TREŚĆ OBCHODÓW ROCZNICY."

S. Benita Antolović

"MIŁO BYŁO BYĆ CZĘŚCIĄ PAMIĘCI I TYCH RADOSNYCH CHWIL. MIAŁAM WRAŻENIE, ŻE ŚW. MARIA DE MATTIAS Z RAMIONAMI WYCIĄGNIĘTYMI NAD NAMI OBSERWUJE I ŚLEDZI NASZE ŻYCIE I APOSTOLSKI SPACER."

S. Aneta Andelić

Z A G R Z E B

"PODZIĘKOWANIA DLA ORGANIZATORÓW ZA PIĘKNĄ TRANSMISJĘ MSZY ŚWIĘTEJ W ROCZNICĘ OGŁOSZENIA MATKI BOŻEJ DE MATTIAS. MIŁO BYŁO UCZESTNICZYĆ W TEJ UROCZYSTOŚCI NAWET PRZEZ INTERNET I ZOBACZYĆ TAK WIELE SIÓSTR Z CAŁEGO ŚWIATA. PO WSTAWIENNICTWIE ŚW. MARII DE MATTIAS NIECH PAN ODMŁODZI NASZE ZGROMADZENIE NOWYMI POWOŁANIAMI. ŚW. MARIA DE MATTIAS, MÓDL SIĘ ZA NAMI."

S. Stela Kovačević

"OBCHODY OSIEMNASTEJ ROCZNICY KANONIZACJI MARII DE MATTIAS BYŁY DLA MNIE WSPANIAŁYM ŚWIADECTWEM KOMUNII WŚRÓD NAS ADORATOREK I MAJĄ SZCZEGÓLNĄ SIŁĘ I ŁASKE W TYCH TRUDNYCH CZASACH. BLISKOŚĆ ŚW. MARII DE MATTIAS I NASZYCH ZMARŁYCH SIÓSTR W OSTATNIM CZASIE (ZAARANŻOWANA W KROPLI) W TEJ CELEBRACJI JEST PRAWDZIWA ZACHĘTA DO JESZCZE SILNIEJSZEGO PRZEŻYWANIA MOJEJ KONSEKRACJI CHRZCIELNEJ W WIERZE W OBECNYCH CZASACH. PODZIĘKOWANIA DLA ZARZĄDU GENERALNEGO ZA TEN KREATYWNY POMYSŁ."

S. Davida Dizdar

Wdzięczność

Dziękujemy Bogu za 18 maja 2021 r. za upamiętnienie kanonizacji św. Marii De Mattias, naszej Matki.

Możliwość uczestniczenia w celebracji Mszy św. razem z ASC na całym świecie za pośrednictwem Internetu bardzo nas ucieszyła. Razem dziękowałyśmy Panu za dar 20 Sióstr, które zmarły na koronawirusa i modliłyśmy się za nie. Dziękujemy Bogu za poświęcenie ich życia i za udział w odkupieńczym dziele Chrystusa dla ludzkości.

Połączenie i pozdrowienia z różnych miejsc sprawiły nam szczególną radość, że możemy się znowu zobaczyć, choć tylko online.

Nasz udział w tej Mszy św. pozwolił nam okazać miłość i wdzięczność za to, co nasze siostry zrobiły dla nas wszystkich przez całe życie.

Szpeciallynie dziękujemy Zarządowi Generalnemu za tę ideę uczestnictwa, która pomogła nam wzrastać jako jedno ciało w miłości i jako rodzina ASC. Wyrażamy naszą wdzięczność w imieniu wszystkich wspólnot ASC naszego Regionu Tanzania, które uczestniczyły w tej szczególnej celebracji.

REGION TANZANIA

Echo celebracji

18 Maja 2021 Specjalne Wydanie

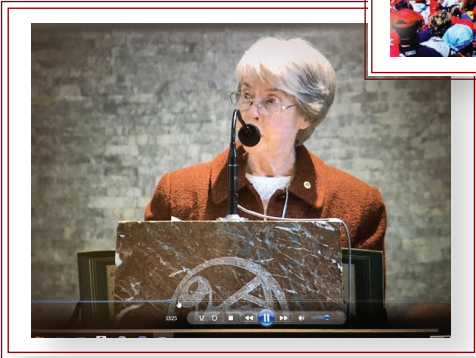
"UWAŻAM, ŻE TO SPOTKANIE BYŁO JEDNYM Z NAJWAŻNIEJSZYCH OD WIELU, WIELU LAT. ŚWIADCZYŁO O TYM, ŻE JESTEŚMY JEDNYM Z KAŻDEGO OBSZARU GEOGRAFICZNEGO, JEZYKA, LAT WE WSPÓLNOCIE POD WSPÓLNYM WYRAZEM ŚWIĘTOWANIA MARII DE MATTIAS I 22 SIÓSTR, KTÓRE ZMARŁY NA COVID W NASZYM ZGROMADZENIU. OD CZASU, GDY NA EKRANIE ZACZEŁY POJAWIAĆ SIĘ ZDJĘCIA SIÓSTR, CZUŁEŚ TYLE PODEKSCYTOWANIA. SIOSTRY BYŁY TAK PODEKSCYTOWANE, ŻE NAWIĄZAŁY KONTAKT Z PRZYJACIÓŁMI I NIC NIE MOGŁO NAS ROZDZIELIĆ. LITURGIA ZE ŚPIEWEM, TAŃCEM I UWIELBIENIEM W WIELU JEZYKACH POTWIERDZIŁA JEDYNEGO DUCHA, KTÓRY NAS OTACZAŁ. BYŁA TO UROCZYSTOŚĆ PRZED PIĘCDZIESIĄTNICĄ.

SPECJALNE PODZIĘKOWANIA DLA TYCH, KTÓRZY ZAPLANOWALI I UŁATWILI TĘ EUCHARYSTIĘ I POŁĄCZENIA ZOOM. WIERZE, ŻE TO POWINIEN BYĆ POCZĄTEK WIĘKSZEJ LICZBY TAKICH SPOTKAŃ...

KAPITUŁA GENERALNA MOGŁOBY NAS POŁĄCZYĆ Z WAŻNYMI SPOTKANIAМИ Z GŁÓWNYMI DZIELENIAМИ SIĘ WKŁADEM LUB NOWYM ZARZĄDEM GENERALNYM ITP. TYLKO KILKA MYŚLI, KTÓRE MI PRZYCHODZĄ."

S. Barb Smith, ASC z Ruma Center

USA

"TO BYŁO JAK TAM, 18 MAJA 2003 ROKU. PIĘKNA SŁUŻBA I POŁĄCZENIE ZE ŚWIĘTĄ MARIĄ W JEJ WYJĄTKOWY DZIEŃ. MIŁO BYŁO ZOBACZYĆ WSZYSTKO W POWIĘKSZENIU W MOJE URODZINY.

DZIĘKUJEMY ZA UHONOROWANIE NASZYCH SIÓSTR, KTÓRE ZMARŁY Z POWODU COVID-19. MODLIŁYŚMY SIĘ ZA WSZYSTKIE, MUZYKA BYŁA PIĘKNA. PRZESŁANIE OD SIOSTRY NADII I CELEBRANSY BYŁO WYJĄTKOWE.

BŁOGOSŁAWIENSTWA DLA NAS WSZYSTKICH."

S. Edwina Pope, ASC

"BYŁAM POD WRAŻENIEM MIĘDZYNARODOWOŚCI, KTÓRĄ CZUŁAM PODCZAS CEREMONII. CHOCIAŻ BYŁAM TYSIĄCE MİL OD MIEJSCA CEREMONII, CZUŁAM ENERGIĘ ZJEDNOCZENIA Z ADORATORKAMI NA CAŁYM ŚWIECIE. BYŁO TO POTĘŻNE PRZYPOMNIENIE, ŻE BEZ WZGLĘDU NA TO, JAK BARDZO JESTEŚMY ZRÓŻNICOWANE, JESTEŚMY ZJEDNOCZONE W NASZYM POWOŁANIU I ODPOWIEDZI NA NIE.."

S. Clare Boehmer, ASC

"TO WŁAŚNIE Z RADOŚCIĄ I ENTUZJAZMEM UCZESTNICZYŁAM W ROCZNICOWEJ MSZY ŚW. PRZEZ ZOOM... TA RADOŚĆ I ENTUZJAZM TYLKO SIĘ POGŁĘBIŁY, GDY ZETKNEŁAM SIĘ Z UNIWERSALNOŚCIĄ, MIĘDZYKULTUROWOŚCIĄ, WZAJEMNOŚCIĄ TEGO WYDARZENIA. SŁUCHAĆ CHORWACKICH SIÓSTR ŚPIEWAJĄCYCH „PRZYJDŹ NA UCZTĘ...” BYŁO NIESAMOWITE. TAK, TEN HYMN ZDAWAŁ SIĘ UCHWYCIĆ, JEŚLI ZECHCESZ, ŚWIĘTOŚĆ, RZECZYWISTOŚĆ WEZWANIA DO NAS WSZYSTKICH: „BÓG ZAPEWNI, BÓG CZEKA NA POWITANIE, ABY PODZIELIĆ SIĘ KIELICHEM... MOJA UCZTA RADOŚCI NAKARMI TWOJEGO DUCHA WIARĄ I PEŁNIA ŻYCIA”.

W CHRYSZTUSIE JEST JEDNOŚĆ, JEDNOŚĆ I WSPÓLNOTA... CELEBRACJA EUCHARYSTYCZNA BYŁA TAK REALNA TUTAJ, W MOIM BIURZE, PO TEJ STRONIE PÓŁKULI, JAKBYM BYŁA W KOŚCIELE W RZYMIE. ŚW. MARIO, WCIAŻ WZYWASZ NAS DO TEJ JEDNOŚCI, MIŁOSIERDZIA I NADZIEI W PRZENAJDROŻSZEJ KRWI. DZIĘKUJEMY TYM, KTÓRZY ZAPEWNIŁI MOŻLIWOŚĆ OBECNOŚCI Z WAMI WSZYSTKIMI W CZASIE RZECZYWISTYM."

S. Mary M. Shaw, ASC

"NASZ DOM UCZESTNICZYŁ. UWAŻAM, ŻE CUDOWNIE JEST BYĆ POŁĄCZONYM ZE WSZYSTKIMI. DZIĘKI, ŻE TO ZROBIŁYŚCIE."

S. Joan Hornick, ASC

Moje wrażenia z uroczystości:

Powrót do mojego miejsca postugi, gdzie służyłam przez pięć lat, był dla mnie prawdziwą radością! Kaplica, w której celebrowaliśmy, przyniosła tyle wspomnień o celebracji, modlitwie, łzach, słuchaniu itp., prawdziwe miejsce łaski! Świętowanie z niektórymi z tych samych Adoratorek, z którymi świętowałam w dniu kanonizacji w 2003 roku, jest „wiecznym” wspomnieniem!

Wspólnota zorganizowała autobus, który zabrał nas tego dnia do Bazyliki św. Piotra, a także przywiozłyśmy jedną ze starszych kobiet, które codziennie zaszczycały nas swoją obecnością na Eucharystii w kaplicy Domu Generalnego. Kiedy kierowca autobusu otworzył drzwi na Piazza, wszyscy pobiegli, aby zarezerwować dla nas miejsca z przodu.

Zdałam sobie sprawę, że ta starsza kobieta nie może biegać, więc niechętnie zostałam, aby z nią chodzić, ganiąc siebie za bycie tak samolubnym, że to właśnie zrobiłaby dla kogoś Maria De Mattias, że byłabym szczęśliwa mogąc zrobić to, co zrobiła, itd., itd., itd. Zanim we dwie przybyłyśmy, nasze miejsca z przodu były już zajęte. W moim sercu chciałam płakać!

Żadna Adoratorka nie była ze mną, aby świętować ten najbardziej znaczący dzień, szczególnie dla Adoratorek!

Użałam się nad sobą, rozejrzałam się wokół, aby zobaczyć wszystkich przybywających ludzi, morze czerwieni wszędzie! Widziałam Elizabeth Muller z Schaan prowadzącą swoją grupę pielgrzymów, więc pomachałam i zapytałam, czy przyszła Zita Resch. Odpowiedziała tak, że była gdzieś w tłumie. W końcu zawróciłam, a tam, zaledwie trzy rzędy przede mną, była Zita!

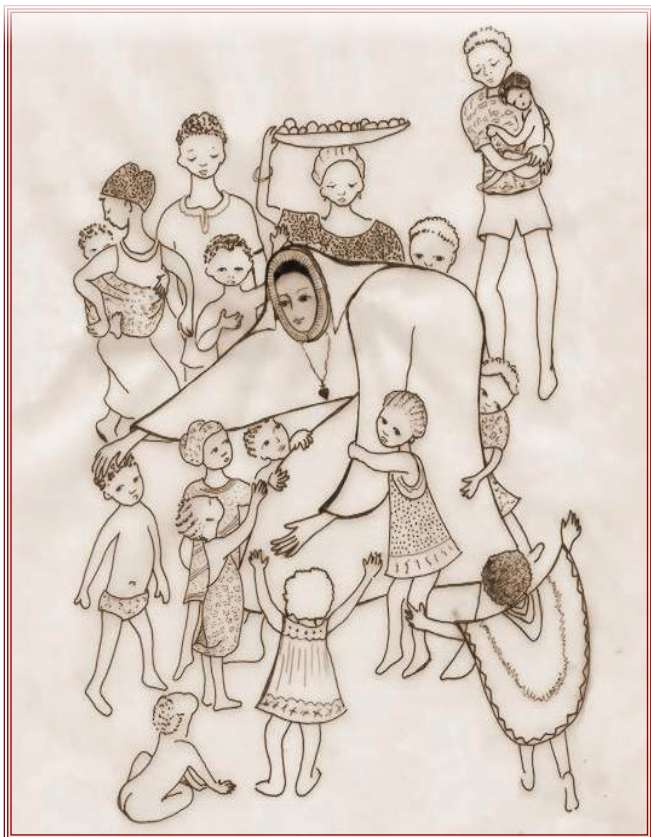
Widziałyśmy się w tym samym czasie i byłyśmy zachwycone! Sw. Maria WIEDZIEĆA, że tego dnia potrzebowałam być blisko Adoratorki i była tam przyjaciółka! Tak więc dzisiaj, osiemnaście lat później, znów pojawiła się Zita na ekranie Zoom z tyloma innymi przyjaciółkami Adoratorek, z którymi postugiwaliśmy: młodymi (przynajmniej w 2001 roku!), które odbyły trzymiesięczne warsztaty formacyjne i Brazylijczykami, którzy byli obecni, moje siostry na Filipinach, z którymi mieszkalam w 2018 roku, moje towarzyszki, które mieszkaly ze mną w Domu Generalnym w latach 2000-2005, a więc tak wielu przyjaciół, w których krajach miałam przywilej prowadzić rekolekcje, wszyscy w tym Msza, dzieląc tę samą duchowość i charyzmat! Posłuchałam po włosku, żeby zobaczyć, ile zapamiętałam po siedemnastu latach!

Międzynarodowość i międzykulturowość są takimi darami, ale są też wielkimi wyzwaniem. Ale obydwoje wszyscy pamiętali, że to, co jest dla nas wyzwaniem, może naprawdę pomóc nam w rozwoju. Nasza więź trwa wiecznie w naszej duchowości i charyzmacie! Dziękuję za umożliwienie nam wszystkim.

S. Mary Kevin, ASC

“Miłość bez miary”

„Czas leci, a scena się zmienia. Miejcie wielką wiarę i nadzieję w miłosierdziu Bożym, w zasługi Jezusa i w Jego Krwi.” (św. MDML.874)

Osiemnaście lat minęło od kanonizacji naszej drogiej założycielki św. Marii De Mattias. 18 maja każdego roku przypomina nam o Jej życiu, przeżywanym w całkowitym poddaniu się woli Bożej i w bezinteresownej miłości do ludzkości. Jej heroiczny przykład, nawet po 155 latach od jej śmierci, jest źródłem inspiracji dla każdej Adorantki. Jej słowa „choć jestem daleko, duchowo jestem zawsze blisko ciebie, moja droga córko; tak, u boku Jezusa Chrystusa czule Cię przytulam” (św. MDM nr 527) jest dowodem Jej miłości i nieustannego wstawiennictwa za nami i całym światem.

W Indiach św. Maria De Mattias jest kochana i pamiętana przez wielu ludzi. Zwykle rocznica jej kanonizacji obchodzona jest w sposób wspaniały i wymowny przez celebrację jubileuszu lub przez śluby wieczyste sióstr.

Ale w tym roku było inaczej, ponieważ cały kraj jest pod ścisłą blokadą z powodu niekontrolowanego rozprzestrzeniania się pandemii. Wieści o braku

placówek medycznych, niekontrolowanej śmiertelności, zatłoczonych krematoriach i nieustannych dźwiękach karet pogotowia dodają strachu i niepewności do naszych dni. W tym stanie zorganizowanie uroczystości lub spotkania jest daleko poza naszą wyobraźnię.

Mimo tych niesprzyjających sytuacji zawsze jest promyk nadziei. Kiedy w tym roku nie mogłyśmy odbyć żadnej celebracji, wyjątkowy i piękny pomysł Zarządu Generalnego, aby zorganizować celebrację eucharystyczną online, był dostrzegalny i był znakiem bliskości dla każdego z nas. Jestem pewna, że tak jak ja, setki Adorantek, które były obecne, również odczuły ból utraty 20 naszych ukochanych sióstr Asc z powodu Covid. Tutaj stworzono platformę, aby zjednoczyć się jako jedną rodzinę z jednym umysłem i sercem, aby wyrazić naszą solidarność ze sobą, dzieląc nasz ból i smutek po stracie naszych ukochanych sióstr. Jednocześnie była to okazja do upamiętnienia wielu istnień straconych z powodu koronawirusa, modlitwy o ich wieczny odpoczynek i pożegnania z chrześcijańską nadzieją. Wierzę, że ten zawsze żywy gest miłości i wdzięczności dla naszych zmarłych sióstr, za które nie byłyśmy w stanie zapłacić nawet należnego końcowego pozdrowienia, może być przyjemny i miły Bogu. Jestem pewien, że każda świeca, która została zapalona na ich cześć tu na ziemi, będzie również zapalona w niebie, wstawiając się do Boskiego Baranka.

Podczas gdy zebrałyśmy się jako siostry i przyjaciele wokół tego samego stołu eucharystycznego z odległości tysięcy mil, sprawiła, że poczułam, iż jesteśmy jednym ciałem i wezwane do zjednoczenia we wszystkich okolicznościach życia. To był wielki przywilej mieć wizję urny św. MDM w tym szczególnym dniu. Jego Eksceleńcja Kardynał João Braz de Aviz dał nam przedsmak niebiańskiej uczytu poprzez piękną i pełną treści celebrację Eucharystii i wywarł trwałe wrażenie w umyśle i sercu każdej Adorantki. Jego homilia ożywiła we mnie przekonanie, że tylko nasza wiara w Boga może dać nam siłę do przejścia przez te trudne czasy. Jego słowa przypomniły nam wszystkim, że jako kobiety konsekrowane naszym podstawowym obowiązkiem jest podążanie za Jezusem i „miłość bez miary”. Ta niezmierną miłość musi być wyrażana nie tylko do Boga, ale także do naszych wspólnot, a także do całej ludzkości. Ze wstępnych słów przełożonej generalnej s. Nadii Copsy mogłam doświadczyć troski i miłości, jaką ma jako matka dla każdego członka zgromadzenia.

Moje serce i oczy były wypełnione słuchaniem jej, kiedy wyrażała wdzięczność i uznanie dla każdego zarządu regionalnego, każdej wspólnoty i każdej siostry za ich służbę. Jej przesłanie przypomniło mi po raz kolejny, abym liczyła na Boże błogosławieństwa i skoncentrowałam moje życie na tym, co najważniejsze, jak nasza założycielka. Uznaję, że słowami s. Nadii Copsy św. Maria De Mattias przypomniła nam, że byśmy były „ziarnem pszenicy gotowym umrzeć, aby owocnie zakończyć naszą pielgrzymkę na tej ziemi”.

Przed wszystkim ta nowa inicjatywa była znakiem wielkiej miłości i wsparcia dla nas wszystkich

ze strony Zarządu Generalnego w tym czasie pandemii. To było po raz pierwszy, aby tak wielu z nas mogło uczestniczyć w celebracji w domu generalnym. Piękno tej celebracji polegało na tym, że zachowując dystans społeczny do członków naszej wspólnoty i innych, mogłyśmy być połączone w modlitwie i duchu z całym zgromadzeniem. Tam, gdzie fizyczna bliskość była niemożliwa, mogłyśmy odczuć siłę i więź naszej rodziny zjednoczonej we Krwi Jezusa. Faktycznie widok kaplicy, celebransów, naszych sióstr i świeckich sprawił, że poczułam się zachwycona. Wyrażam serdeczną wdzięczność i uznanie za piękną uroczystość, podczas której wszyscy są wspomniani i reprezentowane są wszystkie kultury. Nie mogę się doczekać, aby w przyszłości znów wspólnie świętować.

Ogólnie czuję i wierzę, że była to nie tylko celebracja kanonizacji, ale celebracja naszego braterstwa, solidarności, empatii i wzajemnego wsparcia. Jako córki tej wielkiej Świętej prosimy o jej wstawiennictwo o uzdrowienie całej ludzkości i życie naszym wezwaniem jako znakiem nadziei i wiary, idąc za jej przykładem. Nadszedł czas, abyśmy żyły naszą paschalną tożsamością i wzywały mocy Boskiej Krwi dla całego świata. Łączę się duchowo ze wszystkimi ASC i jestem wdzięczna S. Nadii Coppa i Zarządowi za

uczynienie tego dnia niezapomnianym dla nas wszystkich.

S. Chithra Pulikakkunnel ASC

Podziękowanie Przełożonej Generalnej

Krótkie podziękowania płynące z głębi serca za Twoją obecność, Wasza Eminencjo, uczyniły ten moment bardzo znaczącym. Jest widzialnym znakiem dobroci Kościoła dla życia konsekrowanego i naszego małego Zgromadzenia. Dziękujemy Ci, ponieważ zawsze zwracałeś uwagę na nasze Zgromadzenie i w czasie dzielenia się swoją mądrością, którą czasami dzielisz się ze mną. To mi pomaga w mojej służbie. Jestem młoda. A kiedy jesteś młody, wszędzie rozglądasz się za odrobiną światła, doświadczenia i wdzięku. Dlatego dziękuję Ci, bo Twoja obecność jest także znakiem dobroci, jaką masz dla nas.

Następnie dziękuję naszym braciom. Dziękuję Ojcu Emanuele, który jest zawsze obecny jako brat. Dziękuję Ojcu Terenzio, przełożonemu prowincjalnemu Prowincji Włoskiej. O. Vito, jednemu z Rosminianów, którzy zawsze są dla nas życzliwi, i o. Paolo, naszemu proboszczowi. Dziękuję Ci. Przyjemność sprawia nam także obecność Ojca Stefano, proboszcza św. Katarzyny. To także znak naszej obecności w tej okolicy. Jest to obecność, która zmienia się w czasie, ale, jak małe nasionko, czyni nas modlącą się obecnością, która działa i rozprzestrzenia się na świat, jak zawsze marzyła Maria De Mattias.

Dziękuję naszym braciom seminarzystom, którzy pomagali nam w liturgii.

Dziękuję licznym siostram, których jest naprawdę wiele, które związały się z nami i dziękuję tym, którzy tłumaczyli. Mamy kilka siostr, które tłumaczyły na różne języki Zgromadzenia. Dlatego każdy był w stanie, mam nadzieję, zrozumieć piękno tego, czym mogliśmy się dzielić, bogate doświadczenie naszej wiary.

Chciałabym podziękować przełożonym prowincjalnym, które przeżyły ten czas, starając się jak najlepiej skoordynować to doświadczenie kryzysu. I chciałabym je wymienić, bo są obecne i naprawdę chcę im z głębi serca podziękować. Wymienię je nie według ważności, ale według pamięci, kiedy przychodzą mi do głowy i serca:

Dziękuję s. Ewie Kleps i siostram zarządu regionalnego w Polsce;

s. Judith Kuman i zarządowi regionalnemu Schaan;

Dziękuję s. Lucinie Joan i zarządowi regionalnemu Tanzanii;

s. Mini Palipadan i zarządowi regionalnemu Indii;

Dziękuję s. Vicki Bergkamp i zarządowi regionalnemu Stanów Zjednoczonych;

s. Alessandrze Soares Pereira i zarządowi regionalnemu Brazylii;

Dziękuję s. Zdravce Leutar i zarządowi regionalnemu Zagrzebia.

Szczególne podziękowania kierujemy do s. Nicli Spezzati, która nie jest z nami, ale jest reprezentowana przez różne radne. Dziękuję jej i całemu zarządowi Regionu Włochy, która bardziej niż wszystkie inne rzeczywistości była mocno poruszona tym doświadczeniem. Dziękuję im za ich świadectwo służby, poświęcenia i troski w wielu nagłych sytuacjach, które wybuchły w tym samym czasie i które naprawdę dotknęły życia Regionu, Prowincji Włoskiej.

Dziękuję s. Łucji, s. Giuseppinie, s. Brunie, s. Antonietcie. Dziękuję także s. Milenie, s. Miriam, a szczególnie, powtarzam, s. Nicli za ich posługę. Ale także wszystkie siostry we wspólnotach na całym świecie, które były na pierwszej linii frontu, aby chronić nasze starsze

siostry. Mamy wiele wspólnot sióstr bardziej bezbronnych i wszędzie poświęcano wiele uwagi. Dlatego serdecznie dziękuję za miłość i troskę o te cenne skarby, którymi są nasze starsze siostry. Dlatego dziękuję za miłość, troskę i uwagę, jakich doświadczyłyśmy w tym czasie. Niech Pan obdarzy nas skarbem do ponownego odkrycia i lepszej troski o nasze pochodzenie, świeżość naszego charyzmatu. Musimy na nowo odkryć świeżość i piękno charyzmatu, jakim żyła Maria De Mattias. Być może to doświadczenie nas oczyszcza, pomaga przejść do tego, co istotne. Mam nadzieję, że to dla mnie, bo tego potrzebuję, ale mam nadzieję, że wszyscy możemy odkryć tę charyzmatyczną moc, którą jest ogień, pasja, nowość i życie nie tylko dla nas, ale dla świata, Kościoła i całej ludzkości. Dziękuję wszystkim. Dziękuję wielu przyjaciółom, którzy do nas dołączyli. Tutaj w małym stopniu, ale trochę na całym świecie, dzięki tą wspaniałą okazję.

Dziś jesteśmy naprawdę jednym ciałem. Czuję się blisko z wszystkimi siostrami i jest to wspaniałe przeżycie.

Dziękuję wszystkim!

S. Nadia Coppa, ASC – 18 maja 2021

Upamiętnienie ASC zmarłych na COVID

3 listopada 2020	Josipa Santro	Zagrzeb
28 listopada 2020	Elia Maurizia Di Salvo	Włochy
2 grudnia 2020	Blandina Hug	Schaan
4 grudnia 2020	Elia Siddi	Włochy
8 grudnia 2020	Elena Pannunzio	Włochy
17 marca 2021	Lucia Spadone	Włochy
19 marca 2021	Maria Carmela Tancredi	Włochy
20 marca 2021	Maria Zilda Moraes	Manaus
20 marca 2021	Giovanna Valvano	Włochy
22 marca 2021	Adele Massari	Włochy
23 marca 2021	Natalina Petrilli	Włochy
24 marca 2021	Teresa Denticò	Włochy
28 marca 2021	Rosaria Valente	Włochy
30 marca 2021	Antonietta Agherbino	Włochy
1 kwietnia 2021	Concetta Mancini	Włochy
2 kwietnia 2021	Anna Maria Campanaro	Włochy
2 kwietnia 2021	Antonietta Sangregorio	Włochy
4 Aprile 2021	Ester Manganiello	Włochy
9 kwietnia 2021	Sabina Francone	Włochy
16 kwietnia 2021	Valeria Pilotti	Włochy

Wiadomości Międzynarodowe *Adoratorki Krwi Chrystusa*

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez
Adoratorki Krwi Chrystusa
Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny
Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXIII – 18 maj 2021

Komitet redakcyjny
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Diana Filoni

Tłumaczenie:

S. Cecilija Milković - chorwacki
S. Betty Adams - angielski
S. Anastazia Floriani - kiswahili
S. Bożena Hulisz - polski
S. Clara Albuquerque - portugalski
S. Miriam Ortiz - hiszpański
S. Johanna Rubin - niemiecki

18 Maja 2021 Specjalne Wydanie

18. rocznicy kanonizacji **św. Marii De Mattias**